

Technologia dla wyzwań
globalnych – przestrzeń
aktywności lokalnej

Technology for global
challenges – a space for
local activity

Technologia dla wyzwań globalnych – przestrzeń
aktywności lokalnej
Technology for global challenges – a space for local
activity

Kraków 2018

Spis treści

Table of Contents

4	Wstęp	4	Introduction
5	ICORN w Willi. Kraków w ICORN	6	ICORN in the Villa. Kraków in ICORN
8	Współpraca międzysektorowa. Liczą się wspólne cele	9	Cooperation between sectors. It's the common goals that count.
10	GovTech. Cyfrowe rozwiązania dla sektora publicznego	11	GovTech. Digital solutions for the public sector.
12	Działalność humanitarna oparta na danych	13	Data Driven Humanitarian Work
14	Rola nowych technologii w procesach migracji w urzędzie Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców	15	UNHCR case: The role of new technologies in migration processes
16	Ochrona praw człowieka w badaniach naukowych i innowacjach technicznych	16	The protection of human rights in scientific research and technological innovation.
18	Innowacje społeczne. Rozwiązania i kapitał społeczny	18	Social innovation. Solutions and social capital.
20	„Wyjść z pudełka”. Design thinking i facylitacja	21	“To leave the box”. Design thinking and facilitation
32	Czy IoT i SI wspierają prawa człowieka czy wprost przeciwnie?	33	Do the Internet of Things (IoT), and Artificial Intelligence (AI) support human rights, or just the contrary?
25	Eksperci	25	Experts
32	O Stowarzyszeniu Willa Decjusza	32	Villa Decius Association - About us

Wstęp

Introduction

Konferencja *Technologia dla wyzwań globalnych – przestrzeń aktywności lokalnej* to kolejna odsłona organizowanego cyklicznie wydarzenia poświęconego tematowi praw człowieka. W tym roku szczególną uwagę skupiono na innowacji i postępie technologicznym oraz pytaniu o ich obecność w działaniach na rzecz praw człowieka. Innymi aspektami, nad którymi dyskutowano podczas konferencji były wykorzystanie technologii w codziennej pracy przedstawicieli różnych branż oraz inspirowanie współpracy międzysektorowej.

Niniejszy zbiór tekstów stanowi przegląd tematów poruszonych w czasie konferencji. Prezentowane przykłady współpracy oraz innowacji potwierdzają jak duży potencjał optymalizacyjny leży w połączeniu: ludzi, sektorów oraz technologii.

Październikowe konferencje organizowane w Willi Decjusza towarzyszą ceremonii wręczenia Polskiej Nagrody im. Sergio Vieira de Mello, Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka, przyznawanej osobom i organizacjom pozarządowym za ich działania na rzecz pokojowego współistnienia i współdziałania społeczeństw, religii i kultur.

This year's Technology for Global Challenges – A Space for Local Activity conference, an annual meeting of this regular event, focused on human rights. Attention was focused on the progress of technology, and questions about its role in supporting human rights. Other aspects disputed during the conference were the use of technology in the everyday tasks of people working in different sectors, and the inspiration provided by cooperation between sectors.

This collection of texts is a review of the subjects tackled at the conference. The examples of cooperation and innovation presented validate the enormous potential for optimisation vested in bringing together people, sectors, and technologies.

The October conferences organised at Villa Decius accompany the ceremony of presenting the Polish Sérgio Vieira de Mello Prize, named after the UN High Commissioner for Human Rights (2002–03) and awarded to people and non-governmental organisations for their activity furthering peaceful coexistence and cooperation between communities, religions, and cultures.

5

ICORN w Willi. Kraków w Icorn Miejsce schronienia. Miasto schronienia. ICORN in the Villa. Kraków in Icorn Place of refuge. City of refuge.

Willa Decjusza, dom alzackiego uchodźcy Josta Ludwiga Dietza (Justusa Ludwika Decjusza) w 2011 roku, po prawie 500 latach od powstania, ponownie stał się miejscem schronienia i łącznikiem pomiędzy wyzwaniem świata a Krakowem. Miejsce, gdzie prześladowani za swoją twórczość znajdują bezpieczeństwo i pomoc.

W 2010 roku Stowarzyszenie Willa Decjusza znane w Europie jako instytucja promująca prawa człowieka i międzynarodową solidarność, zostało poproszone przez Władze Międzynarodowej Sieci Miast Schronienia (International Cities of Refuge Network - Icorn) o pomoc i współpracę. W ten sposób stało się inspiratorem i rzecznikiem wstąpienia Krakowa do tej elitarnej sieci.

Już rok później, dzięki naszemu zaangażowaniu i życzliwości Władz Miasta, Kraków, jako pierwsze miasto w Polsce i tej części Europy, przystąpił do Icorn-u. Od tamtej pory Willa Decjusza corocznie gości pisarzy, poetów, publicystów i naukowców, którzy w krajach, z których pochodzą, są prześladowani za własną twórczość.

Uroczystość podpisania *Deklaracji o przystąpieniu Krakowa do sieci Icorn* miała miejsce w Willi

Decjusza w październiku 2011 roku podczas organizowanej przez Stowarzyszenie konferencji „Bezgraniczni ludzie”. Wtedy też Magdalena Sroka, ówczesna wiceprezydent Krakowa, wypowiedziała pamiętne słowa: „Wstąpienie Krakowa do sieci Icorn jest szansą dołączenia do krajów o dojrzałej demokracji, w których szczególne znaczenie ma ochrona praw i godności człowieka oraz wolności słowa i wolności twórczości. Przystąpienie do sieci pozwoli Krakowowi i Polsce rozpocząć spłacać moralny dług, jaki jesteśmy winni światu za wsparcie i pomoc w przeszłości.”

Przystępując do sieci Icorn, Miasto Kraków podjęło się roli fundatora, Stowarzyszenie Willa Decjusza roli organizatora pobytu i opiekuna oraz, wspólnie z Krakowskim Biurem Festiwalowym, promotora prześladowanych twórców z całego świata.

Pierwszą rezydentką programu Icorn w Willi Decjusza była pochodząca z Północnej Osetii i deportowana z Norwegii Marie Amelie (Madina Salamova). Kolejnymi rezydentami byli: Kareem Amer, blogger z Egiptu; Mostafa Zamaninija, wydawca i pisarz z Iranu; Lawon Barszczewski, tłumacz i pisarz z Białorusi;

Asli Erdogan, pisarka i publicystka z Turcji; Felix Kaputu, profesor antropologii i pisarz z Kongo; Monem Mahjoub, poeta i filozof z Libii oraz Kholoud Charaf, poetka z Syrii.

Kraków, przystępując do Sieci, określany był jako „brama na Wschód”, otwierająca drogę do ICORN-u także innym miastom Polski oraz naszego makroregionu. Stał się tym samym przykładem dla innych. Na efekty nie trzeba było długo czekać. W 2015 roku do Sieci wstępuje Wrocław, w 2017 roku Gdańsk, a w 2018 roku Katowice. Polskie Miasta Schronienia zaczynają współpracować promując prześladowanych twórców na platformie polskiej i międzynarodowej i działając w obronie wolności słowa oraz wolności twórczej.

Wierzą, że ich wspólnym obowiązkiem i zadaniem jest udzielanie głosu tym, którym głos odebrano tak, aby ich przekaz stał się przedmiotem zainteresowania mediów, władz i zwykłych obywateli Wolnego Świata.

In 2011, nearly 500 years since its foundation, Villa Decius: home of an Alsatian refugee, Jost Ludwig Dietz (Iustus Ludovicus Decius) again became a place of refuge and the link between the challenges of the world and Kraków. A place where people persecuted for their creativity find safety and assistance.

In 2010, the Villa Decius Association, recognised in Europe as an institution promoting human rights and international solidarity, was

asked for assistance and cooperation by the authorities of the International Cities of Refugee Network (ICORN). This is how it became the initiator and champion of having Kraków join the elite network.

A year later, thanks to our involvement and the magnanimity of the City Authorities, Kraków did become the first city in Poland and this part of Europe to join ICORN. Since then every year Villa Decius has hosted writers, poets, journalists, and scientists persecuted for their work in their countries of origin.

The official signing of the Declaration of Kraków joining the ICORN Network took place in Villa Decius in October 2011, during the conference on Bezgraniczni ludzie / The Borderless People organised by the Villa Decius Association. It was then that Magdalena Sroka, at the time Deputy Mayor of Kraków, said the memorable words “joining ICORN is an opportunity for Kraków to join the mature democracies, where the protection of human rights and dignity, as well as the freedom of the word and the freedom of art, are especially significant. Joining the network will let Kraków and Poland start paying back the moral debt that we owe to the world for support and aid in the past.”

Joining ICORN, the Municipality of Kraków generously assumed the role of bursar. The Villa Decius Association – that of the organiser and steward of the stay, and (jointly with the Kraków Festival Office) of promoter of persecuted artists from all over the world.

The first ICORN resident at Villa Decius was Marie Amelie (Madina Salamova) from North Ossetia, deported from Norway. She was followed by Kareem Amer, a blogger from Egypt; Mostafa Zamaniniya, a publisher and writer from Iran; Lyavon Barshchewski, writer and translator from Belarus; Aslı Erdoğan, writer and journalist from Turkey, Felix Kaputu, professor of anthropology and writer from Congo, Monem Mahjoub, poet and philosopher from Libya; and Kholoud Charaf, a poet from Syria.

On joining the Network, Kraków was credited as “the gate to the East”, also opening the path to ICORN to other cities of Poland and our macro-region, setting an example to others. The effects came quickly. In 2015 Wrocław joined ICORN, Gdańsk followed suit two years later, and Katowice in 2018. The Polish Cities of Refuge began to cooperate and promote persecuted artists on the Polish and international arenas, defending freedom of the word and freedom of artistic expression.

They believe that the task and duty they share is to let those who have lost their voice speak out loudly so that their message attracts the interest of the mass media, authorities, and involves ordinary citizens of the Free World.

Dr Danuta Glondys

Dyrektor Stowarzyszenia Willa Decjusza
w latach 2001-2016,

członek ICORN w latach 2014-2017

Director of the Villa Decius Association
in 2001-2016,

member of ICORN 2014-17

Współpraca międzysektorowa. Liczą się wspólne cele Cooperation between sectors. It's the common goals that count.

Sektor publiczny, biznes i organizacje pozarządowe to aktorzy, którzy powinni działać na jednej scenie. Lokalnie i globalnie świat jest dziś systemem naczyń połączonych.

Efekt synergii to pojęcie dobrze znane ze sfery zarządzania, które odnosi się również do kooperacji pomiędzy firmami, organizacjami pozarządowymi oraz sektorem publicznym. Współpraca tych sektorów, w ramach konkretnych działań prospołecznych, może przynosić o wiele lepsze rezultaty niż te same działania podejmowane osobno przez każdy z wyżej wymienionych podmiotów.

Dobrym przykładem są działania w ramach społecznie odpowiedzialnego biznesu (CSR). W skrócie ten trend można podsumować w następujący sposób: na naszych oczach zmienia się pojęcie sukcesu w biznesie, coraz częściej jest on postrzegany nie przez pryzmat maksymalizacji zysku, lecz korzyści, które odnosi również jego otoczenie społeczne.

Do kluczowych atutów kooperacji międzysektorowej należy zaliczyć m.in. interdyscyplinarną wymianę wiedzy oraz doświadczeń, nawiązywanie długofalowych form współpracy, uczenie krytycznego i otwartego myślenia,

a także bardzo realne korzyści dla społeczności lokalnych. Otwierają się również zupełnie nowe nisze dla biznesu, jak np. możliwość tworzenia oprogramowania dla sektora NGO. Z kolei sektor publiczny zyskuje nie tyle kontrahenta, co partnera.

Potencjał współpracy międzysektorowej zwiększa fakt, że jest coraz więcej podmiotów, które są inicjatorami tego rodzaju działań, m.in.: samorządy, jednostki administracji centralnej, organizacje pozarządowe oraz ruchy obywatelskie, parki technologiczne, globalne korporacje, ale też firmy z sektora MŚP. W tym ostatnim przypadku potencjał współpracy jest zresztą ciągle za mało wykorzystany, choć istnieją inicjatywy, które mają na celu zmianę tej sytuacji.

Czy współpracę międzysektorową można traktować jako dobrą odpowiedź na wyzwania teraźniejszości i przyszłości? Możemy zaryzykować stwierdzenie, że jeśli zależy nam na efektywnym rozwiązywaniu problemów społecznych, to powinna on być standardem, a nie wyjątkiem. Świat w coraz większym stopniu przypomina wspólną scenę, zaś aktorów na niej występujących coraz silniej wiąże zbieżne interesy, tak w wymiarze lokalnym, jak i globalnym.

Public sector, business, and non-governmental organisations are the players who should act on a single stage. Today's world is a system of communicating vessels both locally and globally.

The synergy effect is a well-known notion from the realm of management, which is also true for cooperation between companies, non-governmental organisations, and the public sector. Cooperation of the three on specific activities in support of the community may bring much better results than the same activities undertaken separately by each of the above sectors.

A good example of this is found in the activities of corporate social responsibility (CSR). The trend can be summarised as follows: the notion of success in business is changing before our very eyes, more and more frequently it is perceived not through the maximisation of profit, but the benefits that are also shared by the community in which it operates.

The key strengths of cooperation between the sectors include the interdisciplinary exchange of know-how and experience, the establishment of long-term forms of cooperation, the promotion of critical and open thinking, and highly realistic benefits for local communities. There are also entirely new niches opening before business such as the possibility of designing software for the NGO sector. In turn, the public sector acquires not so much a buyer as a partner.

The potential for cooperation between sectors is augmented by the fact that the number of

bodies that initiate such activities is on the rise. Their number includes various forms of self-government, local and regional authorities, central government, non-governmental organisations and civil movements, technology parks, global corporate entities, but also businesses from the SME sector. In the case of the last group, the potential for cooperation has not, as yet, been sufficiently exploited, although initiatives to change the status quo have been launched.

Can cooperation between sectors be treated as a good answer to the challenges of the present and the past? We can risk an answer that, if we are devoted to an effective solution of the problems present in society, should be the standard and not an exception. The world is increasingly like a single stage, while the players performing on it are ever more strongly bound by converging interests that converge both in their local and global dimension.

GovTech. Cyfrowe rozwiązania dla sektora publicznego

GovTech. Digital solutions for the public sector.

Tu spotykają się startupy i instytucje administracji publicznej. Z korzyścią dla każdego z nas.

Wyobraźmy sobie, jak nasze życie zmieniłoby się dzięki powszechnemu dostępowi do telemedycyny? A ile energii oszczędzilibyśmy dzięki interaktywnemu oświetleniu przestrzeni miejskich? Rozwój nowych technologii otwiera szansę na to, by usługi publiczne działały bardziej efektywnie oraz były łatwiej i szerzej dostępne. Obejmuje to również kluczowe obszary, takie jak ochrona zdrowia, edukacja, transport zbiorowy czy zarządzanie odpadami.

Wiele nowych rozwiązań mieści się w koncepcji smart city. To np. informacja pasażerska w czasie rzeczywistym, zarówno na przystankach, jak i online, czy aplikacje pomagające znaleźć wolne miejsca parkingowe. To tylko dwa, dobrze znane przykłady. Bez wątpienia, wdrażanie tego typu rozwiązań sukcesywnie podnosi jakość życia w miastach.

By wykorzystać możliwości nowych technologii w sektorze publicznym potrzebna jest ścisła współpraca i wsparcie dla startupów, i to nie tylko tych, które już mogą zaoferować rozwiązania na 6 czy 7 poziomie TRL*. Istotne

znaczenie ma też rozwijanie lokalnych ekosystemów sprzyjających innowacyjności. Tego rodzaju programy i projekty w obszarze GovTech funkcjonują dziś już na całym świecie. Prowadzą je zarówno instytucje działające na szczeblu centralnym, jak i samorządy.

Firmom technologicznym z różnych branż, zarówno tym największym, jak i dynamicznym startupom, współpraca tego rodzaju daje możliwość realizacji innowacyjnych pomysłów, które niełatwo byłoby skomercjalizować na wolnym rynku. Przy wsparciu publicznym innowacje zyskują czas i przestrzeń na to, by dojrzeć. Dzięki temu stają się też powszechniej dostępne i lepiej odpowiadają potrzebom społeczności lokalnych. Wydaje się, że jest to dziś najbardziej efektywny sposób cyfryzacji sektora publicznego.

*Technology Readiness Level (TRL) to sposób określania dojrzałości projektów innowacyjnych. Poziomy TRL (od 1 do 9) wskazują, na jakim etapie rozwoju jest dany projekt. Im wyższy poziom, tym bliżej do wdrożenia.

This is where start-ups and the decisions of the public administration meet. Offering advantages to every one of us.

Let's imagine how our lives could change thanks to general access to telemedicine? How much energy could we save thanks to the interactive lighting of space in the city? The development of new technologies opens an opportunity to increase the efficiency of public services, and to have them available more easily and extensively. This also covers such key areas as health protection, education, municipal transport, and waste management.

The concept of the smart city harbours plenty of new solutions. It includes real-time passenger information both at the public transport stop and online and apps that help you find a free parking space. These are only two very well-known examples. Without doubt the implementation of such solutions continuously improves the quality of life in the city.

To be able to use the potential brought into the public sector by new technologies, start-ups need close co-operation and support: this is not only true for those that can already offer solutions at Technology Readiness Level (TRL) 6 or 7. It is also very important to develop local ecosystems favouring innovation. Such GovTech programmes and projects are already present all over the world. They are run both by central institutions and local and regional authorities.

This form of cooperation is an opportunity for technology companies from various sectors,

both the biggest players and dynamic start-ups, to implement innovative ideas that would otherwise find it hard to be commercialised in the free market. With public support, innovations gain time and space to mature. In this way, they also become more readily available and better adjusted to meet the needs of local communities. Today, such methodology seems the most efficient way to digitise the public sector.

Działalność humanitarna oparta na danych

Data Driven Humanitarian Work

Działalność humanitarna wymaga szybkiego reagowania na sytuacje kryzysowe dotykające znaczne grupy ludzi, u których doszło do zagrożenia szeregu potrzeb pierwotnych: bezpieczeństwa, zdrowia i żywności. Dla skutecznej reakcji na sytuacje, w których zarówno potrzeby jak i ograniczenia nieustannie ewoluują, konieczny jest szybki dostęp do informacji a także cykliczny proces wykorzystujący zdobyte doświadczenia jako jednocześnie wiedzę i cel jej poszerzania. Taka działalność wymaga zbierania i analizowania wielkich ilości danych i to w trakcie działań interwencyjnych. Ponieważ w tego typu przypadkach dane, jeśli w ogóle powstają, nie posiadają niestety formy cyfrowej, pojawia się potrzeba wprowadzenia ego typu danych, choćby ogólnie. Nietrudno sobie jednak wyobrazić, że proces konwersji danych zebranych w „twardym formacie” tj. np. na papierze na odpowiadające im „miękkie” pliki to proces, na który trudno znaleźć środki nawet w przypadku stosunkowo niewielkich ilości danych, w czasie gdy zagrożone może być życie tysięcy ludzi. Takie okoliczności poważnie ograniczają możliwość wykorzystania wiedzy zdobytej podczas działań w terenie dla dobra przyszłych interwencji. Monitorowanie

i ocena działań nie mogą w łatwy sposób wykorzystywać wskaźników jakościowych, a zbieranie i konsolidacja danych w skali mikro, by umożliwić ich analizę w skali makro pozostaje nie lada wyzwaniem dla małych a nawet średnich organizacji. Chcąc poradzić sobie z tego typu problemami, Gnucoop pracuje nad stworzeniem ram dających się wykorzystać do tworzenia aplikacji służących zbieraniu i analizie danych oraz tworzeniu raportów.

W niniejszej prezentacji przedstawiamy główne zastosowania tego typu systemu pod nazwą irHIS (Integrated Refugee Health Information System) tj. Zintegrowanego Systemu Informacji o Zdrowiu Uchodźców stworzonego dla Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców. Łatwy w konfiguracji interfejs irHIS może stanowić adaptowalne narzędzie do wpisywania danych. By móc funkcjonować w warunkach przerywanego dostępu do Internetu, system korzysta z architektury rozproszonej z komunikacją asynchroniczną. Można go wykorzystywać w większości urządzeń mobilnych i jest obecnie wdrażany we wszystkich obozach prowadzonych przez Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców na całym świecie. Przedstawimy

zasadnicze cechy systemu, problemy, które udało nam się rozwiązać, a także najważniejsze wyzwania, które nadal pozostają otwarte.

Humanitarian work requires rapid responses to crisis that involve large number of persons facing primary needs typically related to security, health, food. In order to deliver effective responses in situations where the needs and constraints are in constant evolution it is critical to access information in a timely manner and within a cyclical process where experience is continuously and rapidly both source and destination of the knowledge growth. In order to achieve this goal it would be necessary to be able to collect and analyse, during the humanitarian intervention, huge amount of data. Unfortunately, in these contexts, data is almost never - or seldom - born in a digital format and a preliminary data entry activity would be generally required. It is not difficult to imagine that collection of data in “hard” formats like paper, and their conversion in the “soft” correspondents on file, is a process that even on relatively small numbers cannot be afforded where thousands of persons might be at risk of their own lives. This situation severely limits the possibility of using relevant knowledge gained from field experience in future interventions. Monitoring and evaluation activities cannot easily rely on quantitative indicators, gathering and consolidating micro-level data to provide macro-level views still remains a challenge for most small to mid-size organisations. In order to tackle these problems, Gnucoop has worked on the creation of a framework, that

can be used for the development of applications for data collection, analysis and reporting.

In this presentation we introduce the main application of such system, called irHIS, an Integrated Refugee Health Information System developed for UNHCR. Through an easily configurable interface, irHIS can provide an adaptable data entry facility, working on most mobile devices. It adopts a distributed architecture with asynchronous communications in order to allow the management of intermittent network connectivity. The system is currently being deployed across all UNHCR refugee camps worldwide. We will present the main features of irHIS, the problems that we have been able to solve and the main challenges that remain opened.

Paolo Palmerini, Ph.D.

Andrea Maria Bertolazzi, CEO

GnuCoop

Rola nowych technologii w procesach migracji w urzędzie Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców

UNHCR case: The role of new technologies in migration processes

Wierzimy, że urząd Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców (UNHCR) jest zmuszony do skorzystania z nowatorskiego podejścia do rosnących potrzeb interwencji humanitarnych już dziś, a w przyszłości potrzeby będą się tylko nasilać. W miarę jak świat staje się coraz bardziej złożony, UNHCR musi zwiększać swoją zdolność do adaptacji i szybkości reakcji. Musimy adaptować się do nowych systemów, technologii i innowacji, by móc spełniać swoje zadanie, a jednocześnie zmieniać obecny stan rzeczy.

W UNHCR powstał wydział Usług Innowacyjnych (Innovation Service); jego zadaniem jest wytworzenie kultury współpracy i kreatywności we wszystkich jednostkach agendy ONZ do opieki nad uchodźcami (tj. UNHCR). Ponadto na całym świecie pojawia się wiele inicjatyw wykorzystujących technologie to lepszego reagowania na wyzwania związane z ochroną ludzi. Angażujemy się w wielu obszarach, by wspomnieć jedynie edukację, energię i środowisko, nauki o danych, komunikację ze społecznościami, oraz łączność dla uchodźców; tworzymy wsparcie i narzędzia, by pozwolić na wdrażanie innowacji podczas działań w terenie, a ponadto współpracujemy z partnerami z organizacji

pozarządowych, uniwersytetów i sektora prywatnego, by dywersyfikować nasze narzędzia a także poszerzać zrozumienie sytuacji i wiedzę dla poprawy oddziaływania.

Warto tu podkreślić te spośród przedsięwziętych przez nas środków, które czerpią korzyści z nowych technologii. Są wśród nich eksperymentalny Project Jetson łączący naukę o danych, projektowanie i komunikację strategiczną, wdrożony po raz pierwszy w Somalii w 2017 r., wykorzystanie sztucznej inteligencji obejmującej również procesy uczenia maszynowego w przedsięwzięciu Headquarters, oraz rozwiązania wspomagające ekologię w Syrii. W innowacyjnym przekształcaniu procesów prowadzonych przez UNHCR wykorzystuje się nie tylko rozwiązania biometryczne ale także i proste działania polegające na ponownym wprowadzaniu sprzętu audio dla lepszego przekazu informacji uchodźcom.

Innowacja już dziś odgrywa zasadniczą rolę w realizowaniu celów strategicznych Wysokiego Komisarza. Nasza zdolność do przyjmowania nowych metod pracy, w tym innowacyjnych umiejętności i narzędzi, mają zasadnicze znaczenie dla przyszłości ochrony uchodźców, a co za tym idzie – dla przyszłości naszej organizacji.

We believe UNHCR must continue to utilize an innovative approach to the growing humanitarian needs of today, and more critically - the future. As the world becomes increasingly complex, UNHCR must become more adaptable and agile. We must adapt to new systems, technologies, and innovations to be fit for purpose; challenging the status quo.

UNHCR has developed its Innovation Service, which aims to support a culture of creativity and collaboration across the UN Refugee Agency (UNHCR). Around the globe there is also a number of initiatives that rely on technology to better respond to protection challenges. We engage in thematic areas such as: Education, Energy & Environment, Data Science, Communicating with Communities, and Connectivity for Refugees; we are developing guidance, tools, and tips to facilitate innovation in field operations; as well as collaborate with NGO's, universities, and private sector partners to diversify insights, tools, and expertise needed to maximize impact.

Worth highlighting are some of our projects relying on new technologies from the experimental Project Jetson that combines data science, design, and strategic communications launched in 2017 in Somalia, through the use of artificial intelligence, including machine learning processes in Headquarters, to environmental friendly solutions in Syria. There are solutions based on biometrics that lead to innovation in UNHCR's processes but there are also initiatives

reintroducing audio equipment to better communicate information to refugees.

Innovation already plays a key role in achieving the strategic directions of the High Commissioner. Our ability to absorb new ways of working, including the skills and tools that encompass innovation, are critical to the future of refugee protection, and therefore the future of the organization.

Maria Pamuła

Asystent inspektora ochrony UNHCR Polska
Assistant Protection Officer UNHCR Poland

Ochrona praw człowieka w badaniach naukowych i innowacjach technicznych

The protection of human rights in scientific research and technological innovation

Jeszcze do niedawna refleksja i regulacyjne wysiłki dotyczące ochrony praw człowieka podczas badań naukowych były skoncentrowane lub wręcz ograniczone do obszarów biologii i medycyny. W przypadku eksperymentów medycznych z udziałem ludzi standardy prawne, na czele z wymogiem uzyskania świadomej zgody uczestników badań, zostały przyjęte w reakcji na tragiczne wydarzenia i nadużycia nauki, które miały miejsce podczas II wojny światowej. W późniejszym okresie badania regulowano także w związku z obawami dotyczącymi kierunku rozwoju nauk biomedycznych, a celem regulacji, poprzez wpływanie na trajektorię postępu, było uniknięcie naruszeń w przyszłości. Tego typu zależność można było zaobserwować w szczególności w obszarze genetyki. Na przestrzeni lat tradycyjny model badań medycznych z udziałem ludzi ewoluował. Badania coraz częściej prowadzone są obecnie z wykorzystaniem danych osobowych lub materiału biologicznego zgromadzonego wcześniej. W związku z tym podejmowane są próby dopasowania istniejących reguł, np. wymogu uzyskania zgody uczestników, do nowych sytuacji oraz wypracowania nowych rozwiązań. Ewolucji modelu badań medycznych

towarzyszy coraz większa świadomość, że do naruszeń praw człowieka może dojść także w innych obszarach nauki, np. w dziedzinie informatyki. Warto przy tym zauważyć, że granice między dyscyplinami ulegają zatarciu oraz powstają nowe interdyscyplinarne obszary np. bioinformatyka. W ostatnich latach gwałtownie postępuje również proces zacierania się granicy między nauką a techniką, a badania naukowe coraz częściej są elementem tzw. cyklu innowacyjnego. Powyższym trendom towarzyszy przekonanie, że prawo nie jest w stanie nadążyć za technologią. Celem mojego wystąpienia była, oprócz zarysowania współczesnych wyzwań dla praw człowieka związanych z badaniami naukowymi i innowacjami technicznymi, próba odpowiedzi na pytanie jak, w obliczu powyższych zjawisk, zagwarantować poszanowanie praw człowieka.

Until recently, reflection and regulatory effort concerning the protection of human rights in scientific research focused on, or was completely limited to, biology and medicine. In the case of medical experiments involving people, legal

standards, where the key factor was the requirement to obtain the informed consent of participants, were approved in reaction to the tragic abuses of science in the Second World War. Later, research was also regulated due to fears about the course of development of biomedical sciences, and the goal behind the regulation, influencing the trajectory of progress, was to avoid future infringements. Such a dependency can be especially easily observed in genetics. The traditional model of medical research, with the participation of people, has evolved over the years. Ever more frequently, the research requires the use of previously collected personal data and/or biological material. For that reason, attempts are made to adjust the existing rules, for example, in the requirement to obtain the informed consent of participants, but also with regard to new situations, and in working out new solutions. The evolution of the model of medical research has been accompanied by an increasing awareness that human rights may also be violated in other areas of science, e.g. ICT. It is worth noting that the borders between the disciplines become indistinct with the rise of new interdisciplinary areas such as bioIT. Moreover, the process of blurring the border between science and technology has recently developed very quickly, and scientific research becomes ever more frequently an element of the so-called innovation cycle. These trends are accompanied by a conviction that the law cannot keep up with technology. My address, besides delineating the

contemporary challenges for human rights that result from scientific research and technological innovation, attempts to answer the question of how to guarantee respect for human rights in the face of the phenomena described above.

Zuzanna Warso

Helsińska Fundacja Praw Człowieka
Helsinki Human Rights Foundation

Innowacje społeczne. Rozwiązania i kapitał społeczny

Social innovation. Solutions and social capital.

Czyli usługi, produkty, procesy i modele działania, które odpowiadają na wyzwania społeczne i wprowadzają realne, trwałe zmiany.

Na czym polegają innowacje społeczne? To proces wypracowywania nowatorskich, elastycznych rozwiązań poprawiających jakość życia, w skali większych grup społecznych lub całych społeczeństw. Takie rozwiązania stosuje się dziś w obszarze różnego rodzaju kluczowych wyzwań, takich jak m.in.: profilaktyka społeczna i prozdrowotna, łączenie pracy i rozwoju zawodowego ze sferą życia prywatnego, starzenie się społeczeństw, wsparcie dla osób wykluczonych z rynku pracy, e-learning czy cyfryzacja zasobów służących powszechnej edukacji.

Jak działają takie innowacje, można pokazać na przykładzie polskich miast. To np. budżety partycypacyjne (obywatelskie) i inne formy angażowania mieszkańców w zarządzanie miastem, systemy rowerów miejskich, banki czasu, czyli bezgotówkowa wymiana usług, czy kooperatywy spożywcze.

Wśród innowacji społecznych znajdziemy inicjatywy oddolne, często mające swój początek w sektorze NGO, ale też inspirowane przez samorządy oraz instytucje administracji rządowej.

Atutem tego rodzaju działań jest dostosowywanie rozwiązań do lokalnych warunków m.in. poprzez dobre zidentyfikowanie potrzeb i oczekiwań końcowych odbiorców. Dodajmy, że ten sposób współpracy dobrze wpisuje się w model zrównoważonego rozwoju, ponieważ kładzie nacisk na jak najbardziej efektywne wykorzystywanie istniejących zasobów.

Rozwiązywanie istotnych problemów to jednak nie jedyna zaleta innowacji o charakterze społecznym. Inicjatywy, które mocno angażują mieszkańców, budują i wzmacniają również więzi, co przekłada się m.in. na wzrost zaufania społecznego. Poza tym dają realne poczucie sprawczości w sferze publicznej, a podmiotowość obywatelska to ogromny kapitał społeczny.

The services, products, processes, and models of operation that answer social challenges introduce real lasting changes

What actually is social innovation? It is the process of working out innovative and flexible solutions that improve the quality of life of entire large-scale communities. Such solutions are

used today in various key areas of challenge, for instance proactive protection of society, preventive healthcare, the alignment of work and professional development with private life, the ageing of societies, support for people excluded from the labour market, e-learning, and digitisation of the resources used for general education.

The method of operation of such innovation can be shown in the example of Polish cities. They include participatory budgeting and other ways of involving locals in the management of the city, municipal bike systems, time banks i.e. cashless exchange of services, and food cooperatives.

Social innovation includes grassroots initiatives, often initiated in the NGO sector, but also inspired by the institutions of local and regional authorities and government administration. The advantage of such activity is the adjustment of solutions to local conditions. For example, by the proper identification of the needs and expectations of the final beneficiaries. This method of cooperation goes perfectly well with models of sustainable development as it puts an emphasis on the most efficient and effective use of existing resources.

However, the solution of significant problems is not the only benefit from social innovation. Initiatives that strongly involve locals also build and reinforce ties, which, among other impacts, is reflected in increased levels of social trust. Moreover, they give a real sense of agency in the public realm, and citizen empowerment means vast social capital.

„Wyjść z pudełka”. Design thinking i facylitacja “To leave the box”. Design thinking and facilitation

Kreatywnie, systematycznie i pragmatycznie. Dlaczego biznes potrzebuje innowacyjnych metod pracy?

Czasy samotnych geniuszy, o kilkadziesiąt lat wyprzedzających swoje epoki, mamy już dawno za sobą. Dziś innowacyjność jest już tak mocno wpisana w procesy biznesowe, że zyskała podstawy metodyczne. Ich celem jest wyzwalanie kreatywności, przede wszystkim podczas pracy zespołowej i korzystanie z niej w granicach wykonalności oraz w zgodzie z rachunkiem ekonomicznym.

W przypadku design thinking proces zaczyna się od empatii, polegającej m.in. na bardzo uważnym, głębokim i otwartym analizowaniu zachowań użytkowników, a kończy na testowaniu prototypu w realnym środowisku. Kluczowe jest zaangażowanie do procesu zespołu interdyscyplinarnego. Takie podejście umożliwia stworzenie oryginalnych produktów lub usług, które odpowiadają rzeczywistym potrzebom odbiorców. Przy czym design thinking sprawdza się nie tylko w biznesie, lecz także w innych obszarach, m.in. w edukacji.

Przy tworzeniu innowacyjnych rozwiązań wykorzystuje się również facylitację. Choć zakres

stosowania tej metody jest dużo szerszy, używa się jej m.in. do rozwiązywania konfliktów, budowania zespołów, planowania przedsięwzięć, zarządzania zmianami czy budowania strategii. Kluczową rolę odgrywa w tej metodzie facylitator, czyli osoba ułatwiająca pracę grupy. Potrafi poprowadzić proces (lub pojedyncze spotkanie) tak, by potencjał zespołu, różnorodność perspektyw, kompetencji i doświadczeń jej członków mogły być wykorzystane w konstruktywny i maksymalnie efektywny sposób. Facylitacja sprawdza się zwłaszcza w warunkach niepewności i wtedy gdy trzeba wypracować nowatorskie rozwiązania. Ze względu na swoją elastyczność oraz fakt, że w jej ramach zespół pracuje w swoim stylu i na własnych warunkach, facylitacja często przeciwstawiana jest dyrektywnemu stylowi zarządzania.

Z czego wynika popularność różnego rodzaju innowacyjnych metod pracy? Przede wszystkim z dążenia do optymalnego wykorzystania istniejących zasobów oraz faktu, że jeszcze nigdy nie potrzebowaliśmy tylu nowatorskich rozwiązań, a jednocześnie nigdy nie mieliśmy na ich opracowanie i wdrożenie tak mało czasu jak dzisiaj.

Creatively, systematically, and pragmatically. Why does business need innovative methods of work?

The days of lonely geniuses whose minds worked decades ahead of their times have long belonged to the past. Today, innovation is so powerfully embedded in business processes that it has gained methodological foundations. Its purpose is to trigger creativity, especially in teamwork, and as far as feasible to make use of it with maximum economic benefit.

As far as design thinking is concerned, the process begins with empathy. That means a meticulous, attentive, and open analysis of user behaviour, and ends with testing the prototype in a real environment. Involvement of an interdisciplinary team in the process is of key importance. Such an approach makes it possible not only to create original products and/or services that answer the real needs of consumers, it is also right to note that design thinking works not only in business but also in other areas, notably education.

Facilitation is also used for the development of innovative solutions. (Although the scope of application of the method is much more extensive, as it is also used for conflict solution, teambuilding, enterprise planning, change management, and strategy building.) The facilitator, that is the person who makes the work of the group easier, plays a key role in the method. Such a person knows how to run a process (or a single meeting) so that the potential of the team, and the variety

of perspectives, competences and experiences of its members, can be used in a constructive and most efficient and effective manner. Facilitation works especially well with assorted uncertainties and when innovative solutions need working out. Thanks to its flexibility and the fact that it lets the team work in their own unique styles and under their own conditions, facilitation is often juxtaposed to command-style management.

What is the reason behind the popularity of various innovative methods of work? First of all, it results from the purpose of optimising the use of existing resources and the fact that we have never yet needed so many innovative solutions; at the same time we have never yet had so little time for their design and implementation as we have today.

Czy Internet Rzeczy i Sztuczna Inteligencja wspiera prawa człowieka czy wprost przeciwnie?

Do the Internet of Things (IoT), and Artificial Intelligence (AI) support human rights, or just the contrary?

Żyjemy w czasach zmiany paradygmatu rozwoju. Tę zmianę można opisać symbolicznie dwoma równaniami. Dotychczas, jeśli pojawiał się problem do rozwiązania (PROBLEM) naukowcy, przedsiębiorcy, politycy czy każdy z nas indywidualnie podejmował różne działania (ALGORYTY), aby znaleźć rozwiązanie (ROZWIĄZANIE). Ten proces można opisać wzorem:

$\text{PROBLEM} \times \text{ALGORYTM} = \text{ROZWIĄZANIE}$.

Obecnie, dzięki pojawieniu się milionów sensorów, które zbierają miliardy danych, które przetwarzane są na komputerach o wielkich mocach obliczeniowych, powyższy wzór uległ zmianie. Dziś, coraz częściej, gdy pojawia się problem (PROBLEM), podajemy maszynie (właściwie programowi komputerowemu) opis oczekiwanego przez nas rozwiązania (ROZWIĄZANIE), a ona podaje nam sposób rozwiązania problemu, ścieżkę dojścia lub po prostu samo rozwiązanie (ALGORYTM). Wzór dziś wygląda następująco:

$\text{PROBLEM} \times \text{oczekiwane ROZWIĄZANIE} = \text{ALGORYTM}$

Każdy z nas już z tej zmiany paradygmatu korzysta. Oto najprostszy przykład. Parę

lat temu, gdy chcieliśmy pojechać na wakacje, pytaliśmy znajomych, przeglądaliśmy katalogi i szukaliśmy po biurach podróży, czyli podejmowaliśmy różne działania (ALGORYTMY), aby znaleźć rozwiązanie naszego problemu jak spędzić wakacje. Dziś, podajemy maszynie opis naszych przyszłych wakacji (wyjazd we dwoje, romantycznie, z basenem i palmami, oraz w określonym budżecie), a maszyna wykonuje za nas wszystkie działania i proponuje oferty najlepiej spełniające nasze oczekiwania. To samo dzieje się w biznesie i działaniach komercyjnych. Integracja rozwiązań IoT i AI już zmieniła procesy produkcyjne, teraz zmienia handel, a niebawem zacznie zmieniać usługi. Pociągnie to za sobą wielkie zmiany na rynku pracy. Konsekwencją będą również zmiany naszych praw. Pojawienie się sztucznej inteligencji w masowych zastosowaniach otwiera zupełnie nowy rozdział w obszarze prawa. Chociaż z drugiej strony ludzkość, dzięki prawu rzymskiemu, ma kilkaset lat praktyki stosowania takiego prawa. Z punktu widzenia prawa, czym bowiem różni się robot ze sztuczną inteligencją od niewolnika obywatela starożytnego Rzymu? Obaj mają za zadanie pracować na rzecz swojego pana.

Współczesna rewolucja technologiczna wymusza na nas nowe zachowania oraz konieczność zadawania nowych pytań. W czasie mojego wystąpienia odpowiadałem m.in. na pytanie czy nowa rewolucja technologiczna wspiera prawa człowieka czy wprost przeciwnie.

We live in times of shifting paradigms of development. The change can be described symbolically with two equations. So far, if a problem to be solved has emerged (PROBLEM), scientists, entrepreneurs, politicians, and every one of us individually embark on various activities (ALGORITHMS) to find a solution (SOLUTION). This traditional process can be described with the following formula:

PROBLEM × ALGORITHM = SOLUTION

Today, thanks to the emergence of millions of sensors that collect trillions of items of data which can be processed later in high-powered computers, this equation has changed. The case is different today, as when a problem (PROBLEM) emerges, we feed the description of the solution we expect to receive (SOLUTION) to a machine, or actually the software that it runs, and the machine returns the method for solution of the problem, the path for reaching the solution, or just the solution itself (ALGORITHM). Therefore, the equation valid today appears in the following format:

PROBLEM × expected SOLUTION
= ALGORITHM.

Every one of us already makes use of this paradigm change. Here comes the simplest of the examples. A few years back, when you wanted to go on holiday, you asked friends, browsed through catalogues and enquired in travel agencies, that is you undertook different activities (ALGORITHMS) to find the solution to your problem of how to spend the holiday. Today we feed the machine with a description of our future holidays (a city break for two, romantic, with a swimming pool and palms, within a fixed budget) and the machine does all the activity for us and proposes offers that best meet our expectations. The same happens in business and in commercial activity. The integration of IOT and AI solutions has already changed production processes, is transforming commerce now, and will soon begin to change services. This will entail plenty of transformations in the labour market. Yet, it will also result in changes to our rights. The emergence of artificial intelligence in mass applications opens an entirely new chapter in the area of law. On the other hand, however, thanks to Roman law humanity has already obtained several hundred years of practice in applying such law. For what is the difference between an AI and a slave of a citizen of ancient Rome from the legal point of view? Both are given a task to work on for their lord. The contemporary technology revolution enforces our new behaviour and the need to ask new questions. During my address I answered, among other matters, the question

of whether the new technological revolution supports human rights, or whether it works to the contrary.

Bartłomiej Michałowski
Instytut Sobieskiego
Sobieski Institute

Andrea Maria Bertolazzi

doskonale zna się na zarządzaniu systemami; wiedzę tę nabył pracując jako informatyk organizacji pozarządowych i non-profitowych. W 2012 r. założył Gnucoop Soc. Coop wspierającą organizacje non-profit oraz podnoszącą efektywność przedsięwzięć rozwojowych dzięki wykorzystaniu darmowego oprogramowania i zrównoważonych rozwiązań technologicznych. Od maja 2018 r. jest prezesem Gnucoop.

Having sound knowledge in system administration, he has a long experience in IT as a consultant of NGOs and non-profit organisations. In 2012 he founded Gnucoop Soc. Coop, in order to support non-profit organisations and to make development projects more effective through the use of free software and sustainable technological solutions. Since May 2018 he is the president of Gnucoop.

Paolo Palmerini

jest ekspertem ds. informatyki i komunikacji w dziedzinach zmian społecznych, praw dziecka oraz zarządzania organizacjami wieloelementowymi. Opuściwszy stanowisko dyrektora wykonawczego CIAI, włoskiej organizacji pozarządowej pracującej na rzecz dzieci w 13 krajach, a w 2018 r. dołączył do Gnucoop. Jako specjalista ds. programowych stał na czele sektora ICT i rozwoju mediów w biurze UNESCO rejonu Maghreb, w marokańskim Rabacie. Współpracował z lokalnymi i międzynarodowymi organizacjami non-profit. Mieszkał i pracował w Europie, USA, zachodniej i północnej Afryce oraz południowej i południowo-wschodniej Azji. Z wykształcenia fizyk i doktor informatyki.

Paolo is expert of ICT for social change, child rights and management of complex organizations. He joined Gnucoop in 2018. He was previously the Executive Director of CIAI, an Italian NGO world for Children in 13 countries. He served as Programme Specialist at UNESCO in the Maghreb cluster office of Rabat, Morocco leading the ICT and Media Development sector. He collaborated with other local and internation-

al non profit organizations. He lived and worked in Europe, United States, West and North Africa, South and South-East Asia. He holds a university degree in Physics and a PhD in Computer Science.

Bartłomiej Michałowski

jest od przeszło 20 lat związany z rynkiem teleinformatycznym. Zajmuje się rozwiązaniami dla administracji rządowej, służb mundurowych, edukacji, opieki zdrowotnej i przemysłu 4.0. Swoją karierę zawodową w Polsce związał z firmami Orange, CISCO, Hewlett-Packard i Statoil oraz Giełdą Papierów Wartościowych w Warszawie. Jest ponadto ekspertem ds. nowych technologii w Instytucie Sobieskiego. 21 marca 2018 r. opublikował raport „Internet of Things i Artificial Intelligence w Polsce”.

Ukończył studia na wydziale Mechaniki Precyzyjnej (obecnie Mechatroniki) Politechniki Warszawskiej, gdzie uzyskał dyplom w 1993 r. W 1995 r. ukończył studia podyplomowe z dziedziny zarządzania, finansów i marketingu (MBA) w ramach programu Copernic we Francji. W 2000 r. uzyskał dyplom z marketingu przemysłowego na INSEAD w Fontainebleau we Francji. W 2013 r. ukończył program Innovation for Economic Development (IFED) na Harvard Kennedy School of Government.

He has been involved in the ICT market for 20 years. He deals with solutions for government administration, smart cities, defense, education, healthcare and industry 4.0. He worked in Poland and in EMEA region for Orange, CISCO, Hewlett-Packard, Statoil and the Warsaw Stock Exchange. He is also an expert in new technologies at the Sobieski Institute. In 2018 he published the report “IoT and Artificial Intelligence in Poland”. He graduated from the Warsaw University of Technology, Faculty of Mechatronics, where he received a diploma in 1993. In 1995 he completed postgraduate studies in management, finance and marketing within the framework of the Copernic Program in Paris (MBA). In 2000 he received an industrial marketing diploma from INSEAD in Fontainebleau. In 2013 he completed the "Innovation for Economic Development (IFED)" program at the HARVARD Kennedy School of Government.

Maria Pamuła

urodziła się w 1979 r. i jest absolwentką Uniwersytetu Jagiellońskiego. Obecnie zajmuje stanowisko asystenta inspektora ochrony w Przedstawicielstwie ONZ ds. Reprezentacji Uchodźców w Polsce. Od 2003 r. przez trzy lata zajmowała się sprawami uchodźców i migrantów, pracując jako prawnik i członek zarządu Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć. W UNHCR pracuje od 2006 r. jako asystent ds. ochrony, zajmując się monitorowaniem i nadzorowaniem wszystkich aspektów związanych z dostępem, przyjmowaniem, zatrzymywaniem i integracją uchodźców w Polsce. Jej bieżące zadania obejmują zagadnienia związane z ruchami mieszanymi, tendencjami azylowymi oraz zgodnością przepisów krajowych z prawem unijnym i międzynarodowym.

She was born in 1979 and is the current Assistant Protection Officer at the UN High Commissioner for Refugees Representation for Poland. She engaged with the refugee and migrant issues in 2003 working for three years as a lawyer and a Member of the Board of the Halina Niec Legal Aid Centre. She has been serving with UNHCR since 2006 starting as a Protection Assistant

involved in monitoring and overseeing all aspects of protection, with regard to access, reception, detention and integration of refugees in Poland. Currently, she is engaged with the mixed migration movement issues, asylum trends and the compliance of the national regulations with EU and international law. Maria Pamula graduated from the Jagiellonian University in Krakow in law.

Zuzanna Warso

jest adwokatką, od 2011 r. związaną z Helsińską Fundacją Praw Człowieka, gdzie bada wpływ rozwoju nowych technologii i postępu naukowego na prawa człowieka. Uczestniczy obecnie w europejskim projekcie badawczym SIENNA, który dotyczy etycznych, prawnych i społecznych aspektów rozwoju genomiki, sztucznej inteligencji i robotyki oraz technologii związanych z tzw. ulepszaniem człowieka. Działa w Zespole ds. Kobiet przy Naczelnej Radzie Adwokackiej. Jest stypendystką German Marshall Fund.

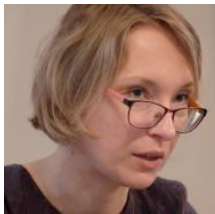
An attorney working since 2011 at the Helsinki Foundation for Human Rights, where she investigates the impact of new technologies development and scientific progress on human rights. Currently, she is participating in the European research project SIENNA, which deals with the ethical, legal and social aspects of the development of genomics, artificial intelligence and robotics, and technologies related to the so-called improving man. She works in the Women's Team at the Supreme Bar Council and is a scholar of the German Marshall Fund.

Seweryn Rudnicki

Doktor socjologii, naukowiec i badacz, adiunkt Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Jako trener i entuzjasta design thinking, miał swój udział w założeniu agencji konsultingowej Hearts&Heads specjalizującej się tej formie projektowania. W ciągu 12 lat pracy prowadził badania i szkolenia m.in. dla PZU, Tesco, Motoroli, VML, TNS Polska, Union Investment, Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju oraz Krakowskiego Parku Technologicznego. Prowadzi intensywne badania z dziedziny stosowania wiedzy naukowej w praktyce oraz umożliwiania działań wspierających innowacje.

PhD in Social Sciences, researcher, associate professor at AGH University of Science and Technology. Design thinking trainer and enthusiast, co-founder of Hearts&Heads - a design thinking consultancy. Has 12 years of experience in research and training for organizations like PZU, Tesco, Motorola, VML, TNS Polska, Union Investment, Ministry of Infrastructure and Development, Krakow Technology Park and others. He has done extensive research on application of scientific knowledge in practice and facilitation of pro-innovation activities.

Dominika Kasprowicz

doktor habilitowany nauk społecznych, pracuje w Zakładzie Badań nad Mediatyzacją Instytutu Dziennikarstwa, Mediów i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Analityczka i komentatorka polityki w Europie Środkowej i Wschodniej, autorka licznych artykułów naukowych. Jej zainteresowania badawcze obejmują radykalne populistyczne ruchy prawicowe w Europie Środkowej i Wschodniej, zachowania związane z wyborami oraz innowacje społeczne w polityce. Współautorka wydanych niedawno publikacji *Politics, Society and the Economy in Contemporary Poland. An Introduction*, Warszawa 2016; *SPACE – Socio-Political Alternatives in Central Europe*, Warszawa 2014. Koordynatorka przedsięwzięć o nazwach SPACE oraz Barometr Wyborczy. Od października 2016 r. jest dyrektorem Stowarzyszenia Willa Decjusza.

PhD (Degree) in Social Sciences, associate professor at the Institute of Journalism, Media and Social Communication of the Jagiellonian University, Poland. Analyst and commentator on the politics of CEE, author of numerous articles. Her research area includes populist radi-

cal right movements, party politics in the CEE region, electoral behaviour and social innovations in politics. Recently co-authored volumes: “Politics, Society and the Economy in Contemporary Poland. An Introduction”, Warsaw 2016; “SPACE - Socio-Political Alternatives in Central Europe”, Warsaw 2014. Coordinator of SPACE and Barometr Wyborczy projects. Since October 2016, the director of the Villa Decius Association.

Danuta Glondys

Posiada tytuł doktora nauk humanistycznych, magistra filologii angielskiej i studiów politycznych. W latach 1993-1999 Dyrektor Wydziału Kultury Urzędu Miasta Krakowa, a następnie Dyrektor Regionalny programu USAID w Polsce. Ekspert Komisji Europejskiej w programie Europejskich Stolic Kultury (ESK), wybierający i monitorujący wszystkie ESK od 2009 do 2017 roku. Dyrektor Stowarzyszenia Willa Decjusza w latach 2001-2016, a obecnie Pełnomocnik Zarządu ds. Międzynarodowych. Wykładowca na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz na Wydziale Humanistycznym Politechniki Krakowskiej. Autorka i redaktorka wielu artykułów i publikacji. Odznaczona m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski przez prezydenta Bronisława Komorowskiego i Bene Merito nadaną przez Ministra Spraw Zagranicznych RP.

She holds a PhD degree in the Humanities, MA in English Philology and in Political Studies. Between 1993–1999, the director of Cultural Department of the Municipality of Krakow and following it, the Regional Director of the USAID programme in Poland. She was the European

Commission expert in the European Capitals of Culture (ECOC) programme selecting and monitoring all ECOC since 2009 till 2017. Director of the Villa Decius Association in 2001-2016, she is now the Plenipotentiary of the Board for International Affairs. Lecturer at the Jagiellonian University and the Humanistic Studies Department of the University of Technology in Krakow. Author and editor of numerous articles and publications. Awarded i.a. with the Knight's Cross of Polonia Restituta by President Bronisław Komorowski.

O Stowarzyszeniu Willa Decjusza

Villa Decius Association - About us

Stowarzyszenie Willa Decjusza powstało w 1995 roku, a rok później rozpoczęło swoją działalność w odnowionej renesansowej willi, zbudowanej w 1535 roku z inicjatywy Justusa Ludwika Decjusza. Nawiązując do humanistycznego dziedzictwa swego patrona, Stowarzyszenie, jedna z największych i najbardziej rozpoznawalnych organizacji pozarządowych w Polsce, stawia sobie za cel kreowanie forum wymiany myśli różnych narodowości i kultur. Promuje tym samym pluralizm i tolerancję w życiu publicznym, szczególną uwagę poświęcając prawom i kulturom mniejszości narodowych i etnicznych. W realizacji swych programów współpracuje z instytucjami krajowymi i zagranicznymi, które dążą do rozwoju wartości istniejących w kulturach regionalnych, wspierają procesy integracji europejskiej oraz propagują humanistyczne dziedzictwo Europy. Wiele projektów Stowarzyszenia ma charakter interdyscyplinarny, umożliwiając wieloaspektowe spojrzenie na rolę kultury we współczesnym świecie, zagadnienia międzynarodowej współpracy kulturalnej, metody zarządzania kulturą i sposoby jej finansowania. Równie ważne miejsce w tych programach przyznaje Willa Decjusza roli pisarzy

i tłumaczy w dialogu społecznym, integracji europejskiej, ochronie dziedzictwa kulturowego, problematyce mniejszości narodowych i kształtowaniu postaw tolerancji.

Stowarzyszenie było wielokrotnie nagradzane za zasługi na polu działalności kulturalnej współpracy międzynarodowej oraz promocję Polski za granicą.

www.villa.org.pl
ul. 28 Lipca 1943 17A
30-233 Kraków
Polska

The Villa Decius Association was established in 1995, and a year later it began its activity in the renovated Renaissance villa, which had been built in 1535 on the initiative of Jost Ludwig Dietz. Referring to the humanistic heritage of its patron, the Association, one of the most recognized organizations in Poland, aims at creating a forum for the exchange of ideas of different nationalities and cultures. Thus, it promotes pluralism and tolerance in public life, paying particular attention to the rights

and cultures of national and ethnic minorities. In the implementation of its programs, it cooperates with domestic and foreign institutions that strive to develop values existing in regional cultures, support European integration processes and promote the humanistic heritage of Europe. Many of the Association's projects are interdisciplinary in nature, allowing a multifaceted look at the role of culture in the contemporary world, at issues of international cultural cooperation, methods of cultural management and ways of its financing. In its programs, the Villa Decius grants an equally important place to the role of writers and translators in social dialogue, to European integration, protection of cultural heritage, issues of national minorities and shaping attitudes of tolerance.

The Villa Decius Association was awarded on numerous occasions for its merits in the field of international cultural cooperation and Poland's promotion abroad.

www.villa.org.pl
ul. 28 Lipca 1943 17A
30-233 Krakow
Poland

Technologia dla wyzwań globalnych – przestrzeń aktywności lokalnej

Publikacja wyraża jedynie poglądy autorów
i nie może być utożsamiana z oficjalnym
stanowiskiem Ministerstwa Spraw
Zagranicznych RP.

Technology for global challenges - a space for local activity

The views and opinions expressed in this
publication are those of the authors
and do not necessarily reflect the position
of the Polish Ministry of Foreign Affairs.

© Stowarzyszenie Willa Decjusza 2018
/Villa Decius Association 2018

ul. 28 Lipca 1943 17 a
30-001 Kraków

www.villa.org.pl

Redakcja/**Edited by:** Małgorzata Różańska,
Paweł Łyżwiński
Tłumaczenie/**Translation:** Piotr Krasnowolski,
Małgorzata Różańska
Zdjęcia/**Photos:** Paweł Mazur
Projekt graficzny/**Graphic design:** TomekBu

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Zadanie publiczne współfinansowane przez
Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP w konkursie
„Wsparcie wymiaru samorządowego i obywatelskiego
polskiej polityki zagranicznej 2018”.

Public task co-financed by the Ministry of Foreign
Affairs of the Republic of Poland under the competi-
tion 'Support for the civil and municipal dimension
of Poland's foreign policy 2018'.

Sponsorzy/Sponsors:

Patronat medialny/Media partners:

Niniejszy zbiór tekstów stanowi przegląd tematów poruszonych w czasie konferencji *Technologia dla wyzwań globalnych – przestrzeń aktywności lokalnej*. Prezentowane przykłady współpracy oraz innowacji potwierdzają jak duży potencjał optymalizacyjny leży w połączeniu: ludzi, sektorów oraz technologii.

This collection of texts is a review of the subjects tackled at the *Technology for global challenges – a space for local activity* conference.

The examples of cooperation and innovation presented validate the enormous potential for optimisation vested in bringing together people, sectors, and technologies.